

REDACTIA
Arad, strada Anlich Nr. 1

ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Vrî de Duminecă pe an
— 4 corone.
Pentru România și
trănitare pe an:
40 franci.

Manuscrisurile nu se napoiază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Anlich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Sortisori nefrancați nu se
primesc.

Personalități...

(*) La noi chestia personalităților nu este bine lămurită pentru public, deși poate că se face mai multe personalități decât ar fi necesar. Discuții adică o anumite chestie provocată de o persoană oare-care, fruntașă în viața noastră publică, să zicem, chiar „autorizată”. Combatând ideile ori principiile sulevate, se înțelege că faci reflexiuni și asupra insuficienței persoanei cu care discuți. Cei din giurul organului cu teoriile puse în discuție, strigă în tăta: faceți personalități! O altă seamă de oameni, cărora le place să pozeze ca arbitri naționali, poștie foarte comodă, strigă și ei în data: astea-s personalități! Chiar și când e vorba de literatură... Înțelegem, zic ei, să scoateți la lumină tot întinericul și întreaga confuzie din Enciclopedie, dar' ce aveți cu Disconovich?!... Ce este el vinovat de greșelile colaboratorilor sei? Înțelegem să sulovați — căci a sulevat-o în urmă, cu vrî și îndesat și „autorizată” — și prostiile fenomenale cu „era nouă cea adevărată”, — dar' ce e vinovat Dr. Rațiu ori altcineva dela „averea națională” pentru sărăcia de duh ce se manifestă în organul sibitan?!...

Cu un cuvânt, să nu atingi persoane, că faci personalități, ci să discuți totdeauna din punct de vedere principiar!

Lucru simplu... Un oare-care individ, în foaia pretinsă „autorizată”, prezintă pe cei din capul diecesei Aradului ca pe niște reufăcători naționali, vânduți episcopului Goldiș și cu el împreună guvernului ungu-resc... E un parazit al societății. Tu, cel insultat și calomniat, să rabzi însă ani de zile și să-ți răspunzi principiar, nu cumva să dai tare în el și să arăți ce odisseade compune fondul său moral!... Că faci personalități!

Cunoști apoi bună-oară câte un tip vulgar al vieții noastre, un streber cum se zice, care trăiește din expeditiile cele mai triste, ca să nu zicem criminale: își sărăcește pe toți cei de-aproape lui și vrînd, pe toți căți își puseseră credința în onoarea lui, îi înșală, numai pentru a pute duce viața nebuună de sibir și bărbat politic... Printr'o aluziune numai de l'ai spune cine este, ești acuzat că faci personalități, ca și când rolul presei române ar fi să înregistreze numai evenimentele de peste Ocean și krivăniadele maghiare, ear' când e vorba de viața ce rod la rădăcina societății române, să închizi ochii!

Scurt: nu se face destul de bine distincția, până unde poate merge publicistul. D'aci confuzie și judecări unilaterale, ear' ca consecuență: vijile iau o întindere, care trebuie să ne pună pe griji.

Fapt e apoi, că în stîlul societății românești, chestiile personale sunt cari au inversunat spi-itele. Era fatal să aju gem însă aici, când s'au

tolerat fapte, pentru cari la o nație cu morală sănătoasă cei păcătoși ar fi trebuit să dispară de pe teren, ear' nu să se cocoteze cu sila la conducere.

Singurul mijloc de a face să dispară deci din presa română personalitățile, este, ca publicul el însuși să se controleze mai bine, să se uite în giur, cui dă încrederea și stima sa, și să fie mai puțin tolerant față de păcate ce se resfrîng nu numai asupra persoanelor cari le comit, ci și asupra întregii societăți.

Nou sistem pentru incassarea dărilor. *Lucru ușor acesta! Care guvern nu se pricepe la croirea de „noue planuri” pentru urcarea și stoarcerea dărilor din sudoarea cruntă a cetățenilor contribuenți? Puține sunt însă guvernele, cari vor și au inima pentru micșorarea lor, și priceperia pentru ușurarea contribuabilului și pentru buna gospodărie cu averea comună a statului. — Foile maghiare a unță acum, că în ministeriul de finanțe se lucrează feb il pentru pregătirea și introducerea unui sistem nou, relativ la dări. Ca rezultat al acestor lucrări de până acum este: reforma în privința dării de pământ, a dării de case etc., în cari s'au făcut unele modificări mai esențiale. Ear aceste modificări se refer mai al-s la modalitatea aruncului de dare. Lucrările privitoare la reforma dărilor de câștig și venit sunt — zice-se — numai în stadiul începutului, fiindcă reforma acestora cel din guvernul finanțelor n'o găsește de urgentă. Sistemul nou al aruncului de dare — zice „Hazánk” — își are și cauzele sale politice, astfel, că el probabil numai în anul 1903 va fi pus în practică.*

Chestia emigrării Ovreilor din România cu fașele ei din timpul din urmă preocupă întreaga presă maghiară. „Magyarország” într'un prim-articol insultă România, despre care zice: „Aici ne găsim în față cu simptomele unei astfel de persecuții ignobile, pe care trebuie să o urmărim cu toată atențiunea, și al cărei progres trebuie să îl împiedecăm, căci ne amenință pericolul din vecini. Ear' neastempărul vecinilor români l'am simțit în mai multe rânduri destal de neplăcut.”

„Hazánk”, cu mai mult bun simț scrie: „Alianța Israelită pornește la drum a nebuna mîle de nenorociți. Fără să-și dea seamă, că în pedecarea în drum este o mare miserie pentru respectivii. Acum e datorită Alianței Israelite să susțină transportul împiedecat în drum cu care Ungaria nu poate face altceva, decât să-și retrimită de unde a pornit. Această mare asociațiune internațională, care se ramifică peste lumea întreagă, putea să se informeze dela flotele din Ratteldan, și ar fi putut cruța pe coreliționarii sei din România de multă miserie și Ungaria de injură” (ale presei străine).

Ziarul lui Bánffy, s'a trecut cu gluma! Pe patru pagini se ocupă numai de această chestie, pe care o întitulează în capul foii: „Pactul lui Coloman Széll cu Valachi și cu antisemiții din Viena”. Și în prelungita sa tiradă, „Magyar Szó” susține, că: „România vrea să-și ia înapoi jidanii (!), cari reprezintă forța de muncă (?) exploatabilă fără scrupul (!!), ear' pentru acest lucru a cerut concursul amicului său Lueger și al lui Széll, cari nu au întârziat de a servi pe guvernul român. Dec: E trulare la mijloc!

Estă cum se prezintă acea tradare: „Széll Kálmán în privința alegătorilor din Ungaria: pachează cu o putere străină”.

„Muncitorii oarei din Valachia, cari fugind de persecuții emigrează în America: sunt împiedecați în fuga lor, la Viena de Lueger, la noi de Széll Kálmán. Nu vor decât să treacă prin țeara noastră, pe ch' l'uitala lor proprie, cu sprigul coreliționabil lor și Széll nici asta nu li-o permite, pentru-că l'leagă pactul cu Valachi și cu partidul popular, pentru-că spre desnaționalizarea națiunii maghiare are trebuința de voturile trădătorilor de patrie daco-români și populariști”.

Prăpăstiile și insultele josnice ale acestui ziar nu pot provoca decât desgustul ori-cărui om serios.

Din România.

Noul guvern și finanțele.

Tratativele dintre guvern și Banca Națională în privința vânzării acțiunilor statului, s'au reluat din nou de către dl. P. P. Carp, pe aceleași baze, pe care s'au tratat și cu fostul ministru de finanțe.

Guvernul pregătește un proiect de lege relativ la reorganizarea administrației. E vorba ca toți sub prefectii și ajutorii acestora să fie suprimați. În noul proiect se prevede înființarea în județe a câte două inspectori județeni, cari să inspecteze pe primari, ear' aceștia din urmă vor avea toată latitudinea să drezeze acte și să facă administrație în comunele lor.

Cu acest mijloc statul va realiza o economie de peste 2 000 000 lei anual.

Dl. Grigorie Manu, viitorul director al căilor ferate, a avut zilele acestea o lungă convorbire cu dl. Carp, ministru de finanțe, în privința reorganizării C. F. R. Estă câteva puncte principale din această reorganizare:

Se va reduce un însemnat număr de posturi și se vor face economiile cele mai mari posibile în cheltuieli.

Posturile care se vor desființa sunt cea mai mare parte ale inspectorilor și șefilor de pe la câteva servicii.

Se vor mai tăia neapărat chiriile și diurnele funcționarilor superiori, precum și cheltuielile de indemnizare. În fine dl. Manu promite să facă economii însemnate.

Germanii despre chestia ovreiască.

„Münchner Allgemeine Zeitung” se ocupă de situația României din punct de vedere economic, politic, financiar și social, din care reproducem aci o parte referitoare la chestia ovreiască. Estă ce spune în această privință marele ziar:

„Există un element etnic, care pătrunde în România în toate stratele poporului, știe să se furișeze și să se stabilească pretu în deni și își duce traiul din munca altora. Aceștia sunt numeroșii Evrei rătăcitori, cărora le cade jertfă atât țărănimea, cât și hoerul. Aceasta nu este o acușare în contra Evreilor, antisemitismul ne este străin; conștatăm numai un fenomen social, ale cărui urmări desastroase nu le poate tșgădui nici un om nepărtinitor. Acest fenomen ese toc mai acum din nou în evidență, deoarece ce numeroasa emigrare a Evreilor din România strage atențiunea generală. O parte din presa zilnică europeană atribuie aceste emigrări persecuțiilor Evreilor. Aceasta e o greșală. Negreșit au fost pe alocuri excese ale poporului oprimat, în contra opresorilor și exploataților sei; dar' emigrarea în masă are alt motiv. După date oficiale, în cele din urmă 12 luni au emigrat din România 5.786 de Evrei. Deoarece ce emigrarea continuă, numărul emigranților va fi înd de fapt mult mai mare. Cei mai mulți din acești emigranți Evrei nu aveau nici o ocupație sau profesie determinată, numai mino-

ritatea era compusă din meșter-sugari. Acești Evrei părăsesc țeara, pentru-că s'au vrea poporul face ca să nu mai fie nimic de exploatat.

Nu trebuie să se uite, că în nordul României sunt localități, unde Evreii formează 50 la sută din populație. Din aceste localități ei pleacă spre sudul mai roditor, și deoarece ce și acesta se află acuma în miserie din cauza crizei, emigranții evrei trec granița pentru a-și căuta existența în depărtare. Cine cunoaște raporturile oficiale asupra isprăvilor acestor „negustori” la poporul ruten din Ungaria de Nord-Est, va înțelege ușor, de ce România nu poate dori nici nu poate favorisa rămânerea acestui element al populației, care e ca un cancer într'un corp organic”.

Din Bucovina.

(Correspondență particulară).

Castratul debutant în coloanele reptilului „Timpu” a ajuns deja la capitulul al patrulea din șirul stupidităților sale. Nu încetează a-și pune nenumărate întrebări, una mai vajnică și mai profundă decât alta; umblă căpiat, pare că a dat strechea în el, după prietenii politici, cu cari dorește să se înțeleagă și să încheie alianțe în rușul cap-lui, fie aceștia poloni, jidani sau nemți, și cu ajutorul tuturor voiește să ridice forțele politice ale neamului român. Estă un pasagiu din numărul 10 referitor la jidani: Numai o minte întunecată de îngâmfare ar pute contesta importanța politică a Ovreilor din țeară. Deja Eminescu zicea oarecând (?), că în politică se cere: o inimă caldă, dar creeri reci. Cine vorște să calculeze cu factorii reali, trebuie să admită, că Oveii sunt un factor politic însemnat în țeară. Oveii stăpînesc politicește toate orașele ferii, și sunt împărășiași și pe la țeară, și prin armare exercitează și o mare influență la alegerile din coligiile rurale.

„Nenorecirea (!) lor este numai, că încă nu s'au organizat într'un grup politic propriu. Oveii nu urmăresc o politică națională, n'au deci nici interese naționale; ei urmăresc numai o politică social economică. Ei sunt oportuniști și realiști. O înțelegere politică cu Oveii ar fi lesne posibilă sub anumite condițiuni”. Am reproduc textual aberațiunile descreieratului scrib cu privire la cei mai primejdiși parasiți, drept probă de profunditate politică, logică și morală. Nimeni altul decât Eminescu n'a simțit mai tare această primejdie. Eminescu doară, a cărui memorie nu se sfiește a o pângări un scrib nemernic, exclamă:

„Din Boian la vatra Dornii”

„A umplut omida cornii”.

Avea dreptate, căci deja la 1890 erau în orașul Cernăuți 17 359, ear în district 10.822; repartisându se egal, ar veni pe fiecare comună câte 257; în Storojinet, oraș 1993, district 7096, pe comună câte 197; Rădăuți oraș 4235, district 3050, pe comună 76; Câmpulung oraș 1165, district 3465, pe comună 119; Suceava oraș 3751, district 4031, pe comună 66; Siretiu oraș 3014, district 1982, pe comună 50. De la 1890 s'au înmulțit însă cumplit. Poate că nu se întâmpla, dacă politicianii români a: fi luat măsuri profiactice; oferindu-le însă ca recompensă pentru câte va voturi în proprietatea mare întregii avut al țărănimei, e evident, că numărul lor trebuia să sporească. Păreriile cretinului nu sunt cu totul singulare, ci deja repositul I. Zotta, președintele „Concordiei”, propusese în o sedință a comitetului, să se numească în toate comunele române din Bucovina numai Jidani bărbai de încredere. Ear altă dată a propus consilierul Pridae, fiu de țeran din Ceahor, ca să fie primiți în „Societatea pentru cultura și literatura poporului român din Bucovina” și jidanii. Ambii procedau, mai ales ultimul, dela ciudata credință în asimilarea parasiților. O idee cât se poate de greșită, cu deosebire înainte de ce po-

porul român e luminat și organizat puternic. Jidanii numai atunci se vor atăsa Românilor în politică, când vor dicta ei guvernului, sau, mai clar, când vor governa ei singuri țara. Ce totul susține, că jidanii nu urmăresc o politică națională, ci numai una social-economică. Aceasta nu e adevărat, căci ei urmăresc ambele. Ce înseamnă dezvoltarea zionismului tocmai în Bucovina? Reiese deci clar convingerea infecțiilor la cheie, că deoarece ce jidanii ar urmări numai o politică social-economică, o înțelegere cu jidanii ar fi lesne posibilă sub anumite condițiuni (?), adică: *garanții-ne noue cari ve sămănăm vouă, în ce privește mârșăviu carac terului, mandatele în toate comunele rurale, poate și într'un oraș, car noi ve predăm cu totul ticăloasa țărânișă; faceți cu ea ce voți.* Mai există însă din fericire și alți Români în Bucovina, cari vor opune un veto paternin afurisitelor gânduri ale unei coterii infame. Infamă a fost atitudinea organului baronului Mustățea, *Bukoviner Post* cu privire la emigrările jidanilor din regat. Eată cum glăsnește ziarul, la a cărui discrețiune s'a pus Pitiu falță a strinsurei decrepite, eată cum desaminte *Bukarester Tagblatt* în numărul seu din 25 Iulie 1900 toate insultele zoioase publicate de baronul Mustățea în organul său; după ce apreciază în articolul de fond reputațiunea regatului urmează astfel: „Este un element, care pătrunde toate părțile populațiunii (române), care știe a se furia și a se așeza pretutindeni și-și susține existența prin munca altora. Sunt num' roșii jidanii voiașori, căror le cade ca jertfă atât țărânișă, cât și boerul. Nu există plângere contra jidovismului; antisemitismul e străin de noi; constatăm numai un fapt social, a cărui urmare de vastătoare nu o poate nega nici un om ne-preocupat. Acest fapt iese totmai acum cărăși pe plan, când numeroasele emigrări ale jidanilor români deșteaptă atențiunea generală. O parte din presa europeană atribuie aceste emigrări turmentărilor și prigonirilor jidanilor. Aceasta este o eroare; s'au întâmplat în adevăr unele revolte locale ale poporului oprimat în contra exploatare și chinurilor și; emigrarea în masse are însă altă pricină. După datele oficiale au ieșit din România în ultimele 12 luni 5786 de jidani. Deoarece însă emigrarea continuă mereu, numărul se va mări. Majoritatea jidanilor emigrați nu avea o ocupațiune determinată sau vre-o profesione, cei mai puțini erau meseriași. Acești jidani părăsesc țara, pentru-că prin sărăcirea populațiunii nu mai pot lua nimica. Să nu trecem cu vederea, că în nordul României se află regiuni, în cari jidanii constituie 50% din întreaga populațiune. De acolo peregrinează către sudul mai fertili, deoarece însă și aceea e în nevoie, acești jidani trec granița, ca să-și caute existența în depărtare.”

Ce zici, domnule baron, așa-e că te-ai pripit? Dar ne-om mai scoti. Faceți alianțe!

Claudius.

Petregerile dela Abrud.

Dăm aci descrierea petregerilor dela adunarea pentru fondul de teatru, după raportul revistei societății „Familia”:

Concertul.

Seara la 8 oare s'a dat în aceeași sală concertul. A spune că sala a fost înțesată, este de prisos. Cine n'ar fi dorit să asiste la această festivitate musicală, unde pe lângă artistele noastre d-șoarele Adelina Piso, Valeria Pop și Virginia Gal, avea să audă corul vocal al dlui G. Dima dirijat de D-sa? Eată și programul pentru concertul, care s'a dat Duminică în 9/22 Iulie 1900 în sala hotelului „Detunata” din Abrud, cu ocaziunea adunării generale a „Societății pentru fond de teatru român”. Inceputul la 8 oare seara. I. G. Dima: Trei cântece pentru cor mixt: a) „Păstorul”, b) „La mijloc de codru des”, c) „Dor de călătorie”. 2. Fr. Smetana: „Aus der Heimath”, solo de violină cu acompaniament de pian (d-șoara Adelina Piso). 3. a) G. F. Haendel: „Recitativ și Arie” din opera „Rinaldo”; b) G. Sorban: „Ultima dorință”; c) „Codrule de ce tot plângi” — (d-șoara Valeria Pop). 4. J. Brahms: „Cântec de iubire”, pentru cor mixt și acompaniament de pian a 4 m. (dna M. V. Braniște și d-șoara Eleanora Dima). 5. H. Litolff: „Spinnlied”, pentru piano (d-șoara Lucreția David). 6. a) F. Schubert: „Tu ești odihna”; b) R. Schumann: „Nufărul”; c) G. Dima: „Mugur mugurel” (dl V. Popovici). 7. G. Dima: Două cântece pentru cor mixt: a) „Fântână cu trei izvoare”; b) „Două inimă nu-mă dau pace”. 8. a) C. Donizetti: „Recitativ și arie din opera „Linda de Chamouix”; b) „Toare lele”, cântec popular (d-șoara Virginia Gal). 9. G. Dima: „Hora” piesă de concert pentru cor mixt, cu acompaniament de pian. Dirigent: domnul G. Dima. Acompaniament de pian: doamna Maria V. Braniște. Corul compus din mai mulți diletanți dame și domni.

Precum se vede, concertul a fost cât se poate de variat. De-alături cu piesele clasice avea un mare rol și muzica noastră populară.

Timpul înaintat în noapte, când s'riu aceste rânduri, spre a nu scăpa posta, nu'mă dă voia să mă ocup în special de singuraticile puncte. Toate au reușit admirabil și auditorul a trecut din entuziasm în entuziasm. Aplauzele cutremurau sala și mai multe puncte din program au fost bisate. Un concert românesc atât de bogat, bine reușit și la nivel atât de înalt nu s'a mai dat în Transilvania.

Balul.

După concert a urmat balul tot acolo. Splendid, admirabil ca un vis feeric. Nici bal ca și acesta n'am mai avut noi Ro-

mâni. Atâtea frumseți încântătoare într'un buchet, nu s'au mai văzut. Între stătea zine te simțai mândru că ești Român.

Namăi un cusur avea ba-ul, erau prea mulți, încât abia se putea dansa. Quadrilul prim a fost jucat în 6 coloane de cel puțin 250 de părechi.

A face lista damelor prezente e peste putință, de aceea nici nu mă încumēt, de teama de a nu fi lăsat afară o mulțime de nume și astfel de a fi atins susceptibilități.

Dimineața la 2, când am părăsit sala, mai erau acolo atâția, că ar fi fost destul pentru două mari baluri românești.

Teatrul.

Seara la 8 reprezentația teatrală a început șirul festivităților.

S'au jucat „Prologul” de Iosif Vulcan și comedia „Gărgăunul dragostei”, asemenea de Iosif Vulcan.

Sala plină. Diletanții la perfecțiune. Indeosebi a surprins publicul d-șoara Elena Adamovici, care în rolul Olimpiei din „Gărgăunul dragostei” a jucat cu atâtea înțelegere, vervă și nuanțare, că ar fi făcut onoare oricărui artist de profesione. A fost o drăgălașă aparentă și d-șoara Octavia Stoica în rolul servitoarea Anica. Dintre bărbați mai bine a jucat dl George Țintariu.

Sala plină i-a acoperit cu multe aplause.

Excursiuni la Detunata.

Marți dimineața un lung șir de trăsură a ieșit la Detunata, ducând o societate foarte veselă.

La Bucium, la poarta de triumf, li-a ieșit înainte un banderiu de călători buciumani, cel puțin o sută, cu panglică națională, steagul românesc l'au confiscat gendarmii. Astfel, a mers convoiul până în Bucium-Șasa, unde au descins la ospitalierii familiei David, Macaveiu, Ariton.

După odihnă de un pătrar de oară, toată societatea, dame și bărbați, s'a urcat călare și au apucat în sus spre Detunata. O cavalcadă, care oferia priveliștea cea mai pitorească.

Sus la intrare, convoiul s'a oprit la umbra brazilor și în fruntea a sute de ieși din popor, în fața porții triumfale de crengi verzi cu inscripțiunea: „Trăiască arta română” — preotul comunei Bucium-Șasa ținu o călduroasă bineventură, la care răspunse președintele Iosif Vulcan.

Și pornirăm tot spre stâncă. O impresiune foarte neplăcută ni-a făcut, că paralel cu noi veniau și vr'o 8—10 gendarmi înarmați, cari apoi intrară în odaia lor.

De sus ni-se oferia o panoramă admirabilă asupra cununei de munți și asupra publicului adunat la vale.

Între acestea însă începu a ploua mărunt și tot publicul s'a retras în casa asil dela poalele stâncii.

Și numai decât mesele se încărcară cu mâncări și beuturi; damele din Abrud

și din Bucium-Șasa, cari aduseră de amărind leucică, emalau într'un șir de toți. Era o scenă delicioasă, văzând d-nele Filip, A. Pop, Elvira Pop, St. Pop, Cirlea, St. Pop, Fodor, David și sevind la toți.

Între acestea se îns-nină. Măestrul D-esi cu corul său pe pajistea verde și el una după alta, în fața poporului, cele frumoase compoziții.

Se înceise apoi o horă colosală pajistea verde, luând parte vr'o 200 persoane și jucând vesel la muzica Ghițu.

În pauză dlui Dr. Valeriu Braniș Dr. Saftu, Ioan Scurtu ținuă poporului vorbiri însuflețitoare.

Seara ne reitorserăm sub impresiunea dulci la Abrud.

(Va urma).

Noutăți

Arad, 30 Iulie 1900

Chirotoniri în Arad. Duminică 9/22 Iulie c., a fost chirotonit întru d-șoara Parte ie Romanu, cleric absolvent, care în 18/26 l. c. întru presbiter pentru parohia Jacu, protopresbiteratul Orăzilor-mari; cu această ocaziune a fost chirotonit întru d-șoara Vasile Bodor, absolvent de teologie în 14/27 l. c. întru presbiter pentru parohia Săcal, tot în protopresbiteratul Orăzilor-mari.

Distincțiune. Simpaticul nostru patriot dl Augustin Berian (fost șef de practicant forestier reg. ung. la Lipova), prezent silvicultor și șef de regie la menul Coroanei Borca (în România), a fost distins din partea Majestății Sale Regale Carol cu medalia „Serviciul credincios”. Îi trimitem sincere felicitări pentru această distincție!

Pedepsiți pentru treicolor. Poliția Hunedoara—spune Bunul Econom—deși la 20 Iulie n. pe 8 Români, băieți și juni, pentru purtarea tricoulorului nesc. Când cu excursiunea tinerilor urmasitari, a d-șoarelor Fiso și Pop și dlui d-nei Hosszu, mai mulți au purtat mică carde tricolor, pentru care au fost pedepsiți: d-nii Constantin Dima din Hunedoara la 15 zile arest și 200 coroane în bani; Franc. Hosszu-Longin, Alex. Dima și Scurtu la câte 10 zile închisoare și 100 coroane în bani; Danil Bicsa, Nic. Popescu, Al. Șuster și Nic. Macrea, la câte 5 zile și 50 cor. în bani. Sentința a fost apeluată de dl Dr. Aurel Vlad din Hășeg, ca rător al acușărilor.

Bată-i să-i bată, da grozavi mai patriotii așt-a! Prin asemenea măsuri de

FOIȚA „TRIBUNA POPORULUI.”

Romanul unei expediții.

O veste, care de sigur a emoționat întreaga lume științifică și chiar pe toți aceia cari urmăresc ca amatori tot ce se petrece în lume, în diferitele domenii ale activității omenești, — este svonul lansat de un ziar danez și care a făcut ocolul lumii: svonul că Andrée trăește.

O telegramă publicată și în ziarele noastre anunță, că un ziar danez a primit o telegramă din Vardoe, telegramă, care afirmă existența lui Andrée și, probabil, și a tovarășilor săi. Nu întâia oară se repercurtează generoasa iluzie, că temerarul explorator și însoțitorii lui s'ar fi găsit în viață, în vr'un colț din necunoscutele țărânișă, a căror nestrăbătută taină a pornit să le-o smulgă.

Ceva mai mult, mai după fie-care din aceste svonuri periodice înregistrate de presa lumii întregi, au urmat numeroase discuții în cercurile științifice asupra certitudinii, dacă se mai poate considera ca posibilă existența lui Andrée, dacă se mai poate admite, că expediția organizată de dînsul a reușit măcar în parte să-și atingă

scopul, dacă poate fi îndreptățită ipoteza, că exploratorii, fie la ținta călătoriei, fie aiurea, se vor fi oprit unde-va.

S'au făcut conferințe și interviuri, oameni competenți au vorbit, Nansen și alții și au dat părerea, mai n'a rămas glas autorizat, care să nu-și fi manifestat credința, — și marea majoritate, vai! — a fost de aceeași dureroasă și nelnduplecată părere: Nu, Andrée nu mai există!...

Cestiunea a fost examinată sub toate ipotezele.

Unii, au încercat să ridice obiecțiunea — puțin temeinică de altfel, — că este posibil ca veștile, pe cari exploratorii le vor fi trimis, să nu fi putut parveni din diferite împregiurări protivnice; că Andrée și tovarășii săi, împinși în afară de linia direcțională a călătoriei lor, se vor fi găsit la un moment dat în cine știe ce regiuni, cu totul altale decât cele ce porniseră să exploreze, că desorientați și rătăciți pe niscaiva țărânișă necunoscute pustii, nu vor fi reușit să facă a parveni vr'o veste dela dînsii, — și deci merită oare-care crezământ veștile ce se dau asupra existenței sau urmelor lăsate de expedițiunea aeronautică.

E un întreg basm de iluzii în întimpările acestea.

Se știe în ce a constat faimoasa expedițiune.

Într'un balon construit anume în condițiuni speciale, cu un morman de aparate și de instrumente de toate soiurile și împreună cu norvegianul Strindberg și încă un companion, al cărui nume ne scapă în momentul acesta, Andrée a imaginat să răsbătă, plutind pe deasupra, dincolo de groaznica limită a gheturilor, adică să învingă pustia și fioroasa barieră de care în atâtea rânduri s'au isbit și s'au sfărmat unele din temerarele întreprinderi de aceeași natură.

Andrée spera, grație unor dispozitive speciale ale balonului său, precum și cu ajutorul curenților, să poată ajunge cel mult cu micul derogațiunii linia gheturilor eterne, fie că ar fi putut să descindă fie prin ajutorul aparatelor din nacela balonului său, să poată smulge măcar o mică parte din nepătrunsa taină a lumilor polare.

Această îndrăzneță tentativă a fost dela început privită ca nebunească de cea mai mare parte dintre oamenii competenți.

Cărma balonului nefiind descoperită, tot ceea-ce imaginase Andrée pentru conducerea balonului său se răzima în cea mai mare parte pe direcțiunea curenților atmosferici.

O furtună puternică, o eventuală perturbare serioasă, printr'unul ori printr'altul din fenomenele naturale produse în stratele de aer în care plutia balonul, și nu se mai

alegea nimic din direcțiunea ideală ce trebuia să o păstreze.

Afară de aceasta, considerând printr'o fericită întâmplare ar fi reușit se apropie de ținta expediției sale, abateri, de atunci încolo începeau, pe Andrée și însoțitorii lui, greutățile, celele insurmentabile.

Ar fi să lungim prea mult vorba sărind încă o parte din documentația critică și obiecțiunile ferioase asupra cunoșcătorii în materia întreprinderii giosului explorator.

Cestiunea, după-cum am spus mai sus, a fost, ori de câte ori s'a răspuns svonul despre existența expedițiunii, se pot admite ca întemeiate aceste răspunsuri au fost: nu.

Și în adevăr, ori-cum s'ar întimpărilor aduse de puținii ce-și făceau iluzii, aceeași concluzie tristă impune.

Dacă s'ar presupune, că expedițiunea ar fi avut nemărginitul noroc să-și parcură drumul după prevederile stabilite, este inadmisibil, ca să nu parvină în timp nici o veste de la exploratori, și la început nu s'a mai știut nimic.

Examinând ipoteza, că balonul ar fi fost aruncat pe cine știe ce termen necunoscut, — ar fi să reedităm

pe noi numai mai mult ne pot însufleși în dragostea noastră pentru mândrul nostru țelcolor.

Îl scoate ochii lui Bánffy adunarea societății pentru fondul de teatru național român. În „patriotismul” său „Magyar Szó” îl tâlmăcește stăpânul:

„Sub guvernul Bánffy însă, amuțiseră cu totul cu planul lor (Românii) de-a face teatru, pentru că simțiau că sufletul acestui guvern șovinist nu va suferi acest atentat contra culturii maghiare.”

Suflete, rupe-te!

Ovrei! unguri! Ovrei! emigranți. De zile întregi, de când Ovrei! pripășiți în România sunt siliți să emigreze de-acolo, ne mai având în urma miseriei, ce să judece după placul și obiceiul lor: foile jidano maghiare cu ne mai pomenită obraznicie atacă și insultă Țeara-Românească. Bestii și tirani li-se par termeni prea blânzi la adresa autorităților române, pentru că conștiența lor periclitată nu pot să aibă nici o comoditate de-a jăful mai departe și în dragă voie poporațiunea proverbial de ospitalieră a României. Pr'n atitudinea lor pe cîntoasă în-a periclitat din Ungaria numai bun serviciu nu fac rasfel lor urgite, și ne lăsem, că nici a lor soarte din Ungaria n-o să fie totdeauna cea de — astăzi, dacă vor continua a se obrăznicii și a terorisa, ca până aci, popoarele creștine și băstinașe ale țării, din a căror sudoare se lograșă și se îmbuibă pe nemuncite și ca tot atâția parazii.

Insultele periclitatelor unguentii la adresa României și-au ajuns culmea acum, că o mare grupă de emigranți ovrei! din regat pleaseră cu trenul, fără bani, și că la Viena au fost oprite de poliție, care li-a trimis înapoi la Budapesta. Ovrei! unguri de-aci, ne mai vînd nici ei înșiși să-i ajute cu bani, li-au trimis și ei de-azolo înapoi, cu tren special, spre România, unde sigur că n-au ce să mai caute. Ei bine, este România de vină, că frații lor jidani nu mai au acolo ce să jăfuiescă? De ce nu li-ajută dîșii? de ce nu li-primesc la ei periclitat Ungariei?

Mai încet, Moritz! mach' dich nicht groiss!

Concurs. Foia diecesei aradaue „Biserica și Școala” publică concurs pentru îndeplinirea catedrei de economie și științele naturale la Institutul pedagogic teologic ort. român din Arad, cu termen de 30 de zile de la prima apariție a concursului. Salariul fundamental e de 1800 coroane și cîvinvenalele de 200 coroane. Potenții vor săv să dovedească, că sunt filii bisericeii gr. or. române și au calificarea prescrisă de lege. — Cei aplicați deja să adreseze și atestate de serviciu. Specialiștii în agromonomie sunt preferați.

vestea lui Robinson Crusoe, socotind că exploratorii s'ar mai pute găsi în viață, neștiuți, necunoscuți, nedescoperiți până aci, fără să se mai știe despre dîșii nimic.

Ear' cât despre chimera, că Andree s'ar fi sfînd la țîntă căsătoriei lui, că instrument al progresului, e pe cale de a da științei cheia unei noue taine, civilizației noua terenuri de extindere, — chimera aceasta e prea năivă, pentru a se mai pute discuta.

... În momentul când scriem rîndurile acestea, zările străine sosite anunță, că și de data aceasta telegrama în chestiune n'a fost de cât o farsă, de sigur de un gust îndoios.

Temerara întreprindere, care va rămâne legată de numele lui Andree, ca una din cele mai îndrăznețe ale tuturor vremilor, a perit... Timpul va curge înainte neclintit, etern; odată poate un nou Jules Verne, cu aceeași nesecată bogăție de imaginație, de fantasmă, va scrie un roman celebru de pe urma acestei nenorocoase expediții, de sigur mult mai reală însă de cât „Din pământ în lună”; în colibele din locurile de unde a pornit Andree și tovarșii ei va înflori poate o nouă legendă, — ear' știința va înregistra o nouă jertfă pe altarul ei ridicat cu prețul atâtor de multe!

La cursul economic pentru învățători în Sân-Miclăușul-mare seria primă de prelegeri s'a încheiat Vineri, în 27 Iulie n. între participanții la acest curs au fost numai trei învățători români: Aurel Mircu din Totvărădia, Toma Crăinic din H. Ciuciu și George Fericean, învățător la școala de stat din Hodiș (comitatul Arad). — După-cum suntem informați, încurînd se va începe a doua serie de prelegeri la acest curs economic de vară.

Incendiu. Se anunță din Simand, că zilele trecute noaptea în casa învățătorului Ioan Volentir de acolo s'a escat un foc, care a prefăcut o în cenușă.

Concert în Oravița. Corul vocal gr.-ort. din Oravița-rom. aranjează la 2 August n. 1900 (St. Ilie) în grădina hotelului „Coroana Ung.” din Oravița un concert în favorul fondului său cu următorul program: „Frușuliță”, cor mixt, de G. Musicescu; „Arcanul”, cor bărb., de V. Vasilescu; potpourri din opera „Craiu nou”, cor mixt de Porumbescu, acompaniat de orchestră; Ștefan și Dunărea”, de V. Alexandri, cor mixt de I. Vidu cu soli: D-ra M. Dragoescu și dl. Const. Novăcescu, cu acompaniament de orchestră. D'opă producțiune urmează joc. Intrarea de persoană: Locul I. 60 cr. (seara la casa 70 cr.); locul II. 50 cr.; locul III. (de stat) 30 cr. începutul la 8 și jum. ore seara.

Damianoff (A. D.) A apărut de curînd Banca de emisiune și circulațiunea monetară, în special Banca Națională Română. București 1900.

O afacere scandalosă.

Brașov, 24 Iulie 1900.

Onorata Redacțiune! în Nr. 106 și 120 al publicației d'vostre ziar ați binevoit a publica o notiță anonimă și apoi o lămurire din partea d'lui avocat Dr. E. Leményi într-o chestie de natură personală și destul de odioasă, ivită între numitul domn avocat și fratele acestuia, doctorand în med. Gustav Leményi și între dl. adv. Dr. N. Mănoiu. Din cele publicate am ajuns la cunoștința faptului, că în ziua de 7 Iulie a. c. pe la 11 oare a. m. și înainte țina judecătoreii cerceale din Zărnești G. Leményi în societatea fratelui său, însoțit de un cășe și înzestrat cu o băta a atacat pe Dr. Mănoiu, voind ca în chipul acesta prin bătaie să transeze cu el o socoteală, ce ar fi avut-o la olaltă.

Deoarece se s'a adus chestia în publicitate — și nici nu se putea altfel, după-că faptul a produs cel mai mare resens în tot ținutul Brașovului — și deoarece ce avem de a face cu o apariție foarte tristă în viața socială a oamenilor culti, rog onorata redacțiune, ca în cele următoare să-mi permită a mă

Și când cugeți că, dacă încercarea lui Andree ar fi isbită, ce glorie pentru om, ce imens câștig pentru omenire în genere, ce noue perspective pentru industria și genul uman!

După atâtea străduințe, ar fi perit în sfîrsit acel fetiș al lunilor polare, s'ar fi desvîluit misterul acelor țîrmuri pustii, peste cari în timp de șeșase luni de zile domnește necîntită noapte. Cine știe ce nesecate izvoare de bogăție s'ascund acolo încremente de veacuri și pe care le-ar fi descoperit știința și industria civilizației!

... Și miutea, furată de fantasmă, vede o nouă lume înflorind în depărtările străbătute în fine, rînd pe rînd popoarele care poartă în față facla progresului și a civilizației, venind să ducă acolo prinosul lor de spirit practic, invențiune, geniu, avuție, industrie, mulțimea celor pentru cari existența devine zilnic o dureroasă problemă găsindu-și rostul și căpătuirea, ear' secolul care se ridică începînd cu cea mai splendidă apoteoză a cuceririlor umane!

... Și cu toate acestea, secole vor mai trece încă și multe vor fi lucrurile și tainele, înaintea cărora smerite și fără putere vor sta genii și sumeția omului!

face tot pe calea publicității interpretul sincer al opiniei publice atât de mult agitate prin des amintitul scandal public.

Măngăier a noastră a celor ce veghiăm asupra moravurilor sociale este, că în cazul de față opinia publică condamnă cu asprime spectacolul rușinos, oferit poporului din Zărnești din inițiativa fraților Leményi.

Ori și cât paradează Dr. Leményi cu regulile cavalerismului, ale onestității și ale bunel cuviințe, nu va pute convinge pe nimenea, că se cuvine și e cavaleresc lucru ca să ataci cu băta în mână și să bați pe cineva în fața poporului țeran, să-l trîntiști la pământ și să-l produci vătămări grele trușești. Adevărații cavaleri, chiar dacă contrarul li-ar denega satisfacția cavalerescă, nu cu băta în mână și cu bătați sângeroase își caută satisfacție.

Dar adevărul este, că Dr. Mănoiu nu i-a datorat nici când lui G. Leményi satisfacția cavalerescă, ci prin urmare atacul brutal al acestuia din punct de vedere cavaleresc nici decum nu se poate justifica. Acest atac a fost efluxul unei stări sufletești vrednice de compatimit, care caracterizează pe așa numiții „cracheleri”, cum altfel îi place și lui G. Leményi să fie considerat la Brașov. Inusuși apărătorul acestuia, avocatul Soreșcu, a declarat la pertractarea judecătorească ținută în 19 Iulie la Zărnești, că scopul clientului său a fost, ca prin acest atac să-l silească pe Dr. Mănoiu a l'provoca la duel cu arma, pentru-că în lipsa altor ocupațiuni serioase G. Leményi sufere de mania cracheierilor, de a insulta și-a provoca pe oameni la duel. Se înțelege, că între astfel de împrejurări, după un atac așa de brutal, lui Dr. Mănoiu nu i era permis să și la altă satisfacție, de cât pe cale judecătorească, și astfel G. Leményi a fost pe eșit la opt zile termenă ordinară și la amendă în bani de 50 coroane.

Dacă bătaia provocată și întreprinsă de G. Leményi la drumul mare a scandalizat pe toți cei cu un bun simț, pe toți cavalerii adevărați moderni și a fost o nefericită pildă morală pentru poporul de rînd, care privia cu mirare și povestește cu bucurie, cum domnilor nu li-e rușine să se bată în mijlocul țergului, — apoi nu mai puțin ne am scandalizat și noi cei pripicșitori la literatură de tristul product literar eșit din peana lui Dr. E. Leményi și din al On. redacțiunii prea mare simț de ospitalitate ajuns să vadă lumina zilei. Lămurirea publicată de acest om în Nr. 120 al ziarului d'voastră este adevărat baaditism literar. Numai din peana acestui om (ori să-i zicem supra om) am mai cetit în juratistica noastră la adresa unui coleg și conațional expresiuni ca: „acest miserabil”, „bădăran fără creștere”, „dobitoce de dimensiuni considerabile”, „subom miserabil” etc. Și această gură mai invoașă cuvîntul de onoare și de banacuvîință! Autorul invecivelor pătîmese și fără păreche în contra episcopului Geldis avocatul de odinioară al arhimandritului Hamsea a apărut earșii pe scenă. De astă-dată insultă în publicitate pe un coleg al său, pe un fost comparișt al său la o întreprindere de mine de pucioasă, pe același om, pe care tot în acest prețuit ziar îl declarase de cel mai cinstit om înainte de asta cu un an de zile. Lumea de sigur își poate face ușor judecată, ce zeu inspiră pe acest om, din ce izvor se adapă înțelepciunea lui.

Ei, dar se știe de mult, că dl. Leményi își găsește o deosebită plăcere în a insulta și a lovi pe frați. La Brașov știu oamăniț cine este și tinerul adv. Dr. N. Mănoiu, singular factor serios din compania amintită de tristă aducere aminte. Noi Brașovenii îl cunoaștem pe dl. Mănoiu ca pe un oamănicitor, singurcinos, care cu multe greutate din bătaie s'ar ridicat, a studiat și și-a câștigat diploma de avocat. A lucrat și în cancelaria adv. Dr. Leményi, căreia i-a ridicat prestigiul prin munca și serioșitatea sa. Că afacerile advocaționale ale d'lui Leményi nu mai merg acum așa de bine, a ceasta nu l'îndreptățește pe dînsul la ură neîmpăcată și la acte brutale în contra colegului său de acum. Oamenii în ziua de azi nu se prețuesc nici după felul cum știu duela, nici după arta de a-și petrece, nici după grandomania verbelor, ci după felul, cum știu munci și după folosacele ce le aduce în toate împrejurările și societății din care fac parte. Ear în privința aceasta dl. N. Mănoiu a dat și până acum destule dovezi de interesul, ce l poartă afacerilor noastre politice și culturale. Activitatea sa atît ca membru în congregațiunea comitatului Făgăraș, cât și ca membru al Asociațiunii transilvane este destul de bine cunoscută.

În fine ce privește onoarea și cavalerismul d'lui Mănoiu, atît de brusc insultate prin colegul său, vom avea ocaziune a le vedea reabilitate prin forurile singur competente.

Din cele arătate credem a fi fost îndreptățit a interveni într-o chestie, în care adevărul a fost călcat în picioare de forța brutală. Intocmai precum legea penală a rus la locul său pe cel ce a venit în conflict cu ea, ast-fel și opinia publică trebuie să infiereze pe toți aceia, cari nesocotesc regulile eterne, pe cari este ca lat meiată. Și aceste reguli ne spun, că moravurile sociale nu pot fi guvernate de cracheleri, nici banditismul nu poate dăinui în literatură.

O voce din public.

În treacă.

O discuție diplomatică.

Ori cât ar fi de brună, de cultă și de încântătoare Draga Mașin, nu înțeleg cum M. S. Regele Serbiei poate să se căsătorească cu o vîlvă, cărei ori și care poate să i zică — sans facon — chiar în fața Majestății Sale: Dragă. Mașin sau Mașin dragă.

— Apoi vezi, d-ta poți să i zici numai Draga. Mașin pe când regele îi zice dragă Draga Mașin.

Articol (Rom. Jun.)

ULTIME ȘTIRI.

Regele Italiei ucis.

Roma, 30 Iulie. Eri, când a plecat în trăsura cu adjutantul său la o producțiune de gimnaști — Regele Umberto al Italiei a fost împușcat de anarchistul Angello Bressi. Ucigașul a tras de trei ori asupra regelui și a treia-ora l'a nimerit la inimă, lăsându-l mort pe loc. — Ucigașul a fost prins.

Căsătoria regelui Serbiei.

Belgrad, 29 Iulie. Regele Alexandru a triumfat, biruind asupra tuturor piedecilor. Exregele Milan nu cutează să vină în Serbia. Cununia regelui este ca un fapt implinit. Armata s'a împăcat cu situația, numai între dame se mai observă nemulțămirea cu căsătoria regelui. Îndeosebi presa rusă întimpină cu mare simpatie această căsătorie pentru care tinerul rege a fost călduros felicitat de țar.

Condamnații politici amnestiați de regele Alexandru au sosit deja din temnițele dela Podjarevat și Cladova, unde au stat un an de zile. La sosire au fost primiți de rude și de popor cu o bucurie foarte mare. Amnestiații vor mulțumi regelui prin o deputațiune.

Războiul din China.

Londra, 29 Iulie. Cu data 26 l. c. ziarul „Daily Express” i-se raportează din Shanghai:

Impăratul Li-Hung-Ciang a declarat, că reprezentanții diplomației din Peking ai puterilor străine sunt în drum spre Tiencin, unde s'osec Duminecă. — Tot Li-Hung-Ciang a declarat, că prințul Tuan, marele dușman al Europeanilor, a fost ucis. În timpul din urmă Boxerii s'au desbinat în două partide. O parte vrea să pună capăt domniei mandju și să restabilească dominația dinastiei Ming, ear cealaltă a vrut să urc în tron pe prințul Tuan. S'au petrecut lupte sângeroase între aceste două partide, dintre cari cea a lui Tuan a fost crâncen bătută, căzînd mort însuși prințul Tuan, care se întitalase de împărat al Chinei.

„Standard” cu data 24 l. c. primește din Cifu următoarea știre:

Din provincia Pecili s'osec rapoarte, că acolo au fost măcelăriți 18 misionari, ear în Sensi s'au petrecut lupte pe moarte și viață între Chinezii și creștinii Mai mulți înși din cești din urmă au fost măcelăriți. Străinii cer ajutor grabnic, căci altminterlea sunt perduți.

Editor: Aurel Popovici-Barsanau. Red. respons: Ioan Russu Sirlaud.

1557. sz
kig. 1900.

Hirdetmény.

Rudaria községnek közlegelőjében levő foglások rendezése elrendeltetvén — a következő mérnöki munkálatok elvállására pályázat hirdettetik és pedig:

a) a közlegelő határainak a telekkönyvi, katasteri és egyéb adatok alapján leendő megállapítása.

b) az ekként megállapított területeken az egyes lakosok által elfoglalt és birtokolt földrészeket részletesen fölmérni és minden elfoglalt és fölmért területről térvázlatot készíteni.

c) a foglások összességét kitüntető térvázlatot elkészíteni egy kimutatással együtt, melyből az elfoglalt területek parcellankénti térmérteke és azok birtoklója kitűnjék.

d) a még el nem foglalt, tehát a község birtokában levő területet és annak határait mértanilag pontosan megállapítani, a megállapított határvonalokat határdombokkal, árkokkal vagy egyéb határjelekkel ellátni és ezen legelő területről 1—40° mértékben rendes térképet elkészíteni két példányban.

e) a már felmért foglásokat felülvizsgálni és amennyiben azok felmérése óta változások történtek volna, a helyesbített újabb térvázlatokat elkészíteni.

Az elősorolt munkálatok f. évben megkezdendők s ekként fejezendők be, hogy az egyes foglásokról készített térvázlatok a foglások összességét kitüntető térvázlat és kimutatás és az el nem foglalt területről készített két térkép 1903. év végeig Krassó-Szörény vármegye tiszti ügyességéhez beterjesztve legyen.

Ajánlatok okleveles mérnökök részéről a Rudaria község előjáróságának ezen hirdetmény megjelenésétől számított 15 nap alatt nyújtandók be.

Bányán, 1900. évi július hó 27-én.

Bányai körjegyzőség.

470 1—1

Institut de cură,

deschis de dimineața dela 6 ore până la 7 ore seara
(abstrăgând orele dela 9—11 în. am.)

La dispoziția publicului stau următoarele mijloace de leuire:

Scaldă în lumina electrică:

1. Reumă, podagră, aprindere de nervi (ischias), dureri la coaste și la față, nevralgia, aprindere de pelița peptului și a foalelui, otrăvire cu metal (argint viu, zinc, argint, plumb).

2. Morburii de sânge (cu ajutorul curei de mercuriu și iod), Ingrășarea peste măsură, grăsimea de inimă, aprindere de pelița rinichilor, boala de zachar (diabet).

3. Anemia, nevrastenia (slăbirea nervilor), nervositatea.

4. Morburii de piele învechite, scrofula, luparea etc.

După felul boalei, scaldă aceasta poate fi urmată de leuirea cu apă rece, de masagiu sau împachetare. — Intrebuintarea odată costă: 1 fl. 25 cr.; 15 bilete: 15 fl.

Camere pentru inhalatie, după metoda dela Gleichenberg Ems, pentru aprindere acute și învechite de gâtlee, de plumăni, cum și pentru dilatare de plumăni și astma. — Intrebuintarea odată costă: 75 cr.; 15 bilete: 9 fl.

Cura cu apă-rece. Intrebuintarea odată: 60 cr.; 15 bilete 7 fl.

Gimnastica svedeză pentru întărirea reconvașenților cu musculatura slăbită, pentru întărirea băieților și a oameșnilor desvoltați, cari sufer de morburii de inimă și de strimțarea coșului peptului.

Taxa lunară dela 10 fl. în sus, după cum e felul casului de boală.

Fie care bolnav se bucură de căutarea ce i-o prescrie medicul său propriu, sau după sfatul ce însumi i-l dau. Orice îndeplinire a curei se întemplă sub veghierea mea personală

Dr. A. HECHT, 450 18—18

Arad, strada Templom, palatul Minorilor. Telefon: Nr. 270.

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“
următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic in cause administrative. Prețul	—	1.—
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean,	—	2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu,	—	—80
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu,	—	2.—
5.) „Principiile politicele“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu	—	4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popoa, profesor în Brașov.	—	2.50
7.) „Războiul pentru neatârțnare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuș. Prețul Războiului	—	1.20
Prețul „Coroanei“	—	1.60
8.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula născ. Truția	—	1.—
9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu,	—	1.—
10.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga.	—	3.60
11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu.	—	1.60
12.) „Cuvântări bisericestii“ — traduse de Ioan Genț.	—	5.—
13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul,	—	1.50
14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz	—	1.20
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învțător în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sêrbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

La comande să se mai adauge de fie-care op 10 fleri spese postale.